

ракли-Джумая, Хрупища и др., на всѣкждѣ тѣхниятъ брой стои подъ броя на нѣкоя отъ главнитѣ други народности, напр. българската, турската или грѣцката.<sup>1)</sup> Селскитѣ влашки купчини сж слѣднитѣ: Битолска, която заедно съ градското влашко население въ Битоля, е най-голѣма. Тая купчина се състои отъ нѣколко доста голѣми села около града Битоля и малко по-далечъ отъ него, като Търново, Магарево, Мало-вища, Нижеполе, Гопешъ. Мъгленската купчина брой десетина села въ горния Мъгленъ и Паякъ-планина, по-голѣми отъ които сж Нже (мохамедани), Люмница, Ливада. Берската купчина държи западно отъ Беръ и брой седмъ-осмъ села и колиби. Къмъ нея спадатъ и власитѣ въ Беръ и Нѣгушъ, които съ прѣтопването си постоянно сж крѣпили тамъ грѣцкия елементъ. Влахо-клизурската купчина между Костурско и Кайларско има голѣмъ влашки и съзнателенъ центъръ, паланката Влахо-клизура. На сѣверъ отъ нея е Невѣска. Южнитѣ села сж подъ силно грѣцко влияние, както Влашко-Блаца, което е погърчено наполовина, а Сисани изцѣло. Въ източна и сѣверна Македония власитѣ сж още по-раздробени и малобройни.

Еврейското население (шпаньолско) въ Македония е градско. По значение то надминава влашкото население въ Македония. То е събрано главно въ Солунъ (64,000 души), Битоля, Кавала, Костуръ, Беръ, Сѣръ. — Циганското население е най-прѣснато отъ всички други. То сподѣля особено-ститѣ на племето си, както и другадѣ, не образува самостояйна купчина или селище и живѣе край другитѣ народности, главно въ южна Македония. То не се поддава и на точна статистика, защото на много мѣста циганитѣ се явяватъ като турци, другадѣ като българи и др., съобразно съ вѣрата, която изповѣдватъ. Тѣ се прѣсмѣтатъ на около 43,000 души.

Отъ горния прѣгледъ за движението и мѣстата на малцинствата въ Македония спрѣмо българското население личи, че послѣдното, както въ срѣднитѣ вѣкове, е запазило своето централно положение по просторъ и численостъ. Само нѣколко турски, влашки и албански купчини шарятъ тукъ-тамъ еднообразния български ликъ на вжтрѣшна Македония. Нѣкогашното съсъдство съ сръбския елементъ на с.-западъ е било замѣнено съ албанско, тъй че сега македонскитѣ бъл-

<sup>1)</sup> Д. Мишевъ, Куцовласитѣ въ Македония. София 1913, стр. 12—31.